

B. Opptakelse av konvertitter.

Presten i korskjorte og fiolett stola, konvertitten og to vitner kneler foran alteret og ber eller synger Veni Creator:

Veni, Creator Spiritus, mentes tuorum visita,
imple superna gratia quæ tu creasti pectora.

Qui diceris Paraclitus, altissimi donum Dei,
fons vivus, ignis, caritas et spiritalis unctio.

Tu septiformis munere, digitus paternæ
dexteræ, Tu rite promissum Patris, sermone
ditans guttura.

Accende lumen sensibus, infunde amorem
cordibus, infirma nostri corporis virtute firmans
perpeti.

Hostem repellas longius, pacemque dones
protinus, ductore sic te prævio vitemus omne
noxium.

Per te sciamus, da Patrem, noscamus atque
Filium, teque utriusque Spiritum credamus omni
tempore.

Deo Patri sit Gloria et Filio, qui a mortuis
surrexit, ac Paraclito in sæculorum sæcula.
Amen.

Kom, Skaperånd, kom ned til jord, og gjest hver
sjel som gi på deg tror, nådens fulle mål til hver
som du har skapt til livet her.

Ditt navn er Trøster, sendt fra Gud en gave stor på
Herrens bud, livskilde, kjærlighet og ild og
sjelesalve sterk og mild.

Syvfoldig gave, Hellig Ånd, en finger av Guds
høyre hånd. Gud Faders løfte, hellig pakt. Du som
gir tungen talens makt.

Så tenn da lys i våre sinn, la kjærligheten strømme
inn, til svake kropp du styrke gi som varer ved i all
vår tid.

Driv fienden fra oss langt av lei, og la oss snart få
fred ved deg. Med deg som fører på vår sti for synd
og skade går vi fri.

Gi oss ved deg, - det er vår bønn vår Far å kjenne
og hans Sønn, og alltid fast på deg å tro, Ånd, som
går ut fra disse to.

Gud Fader lovet, priset Vær, og Sønnen som
oppstanden er, og Trøsteren i all vår strid vær lovet
høgt til evig tid. Amen.

Så setter presten seg på en stol, enten midt for alteret eller på epistelsiden, dersom det er Sakramentsalteret. Han sier til konvertitten:

Er det ditt faste forsett å vedkjenne den hellige katolske tro og ta avstand fra alle villfaringer, så kunngjør og oppfyll nå ditt forsett og si frem:

Trosbekjennelse for konvertitter.

Konvertitten legger høyre hånd på evangelieboken eller innledningen til Johannes evangelium i messeboken.

Med hånden på Guds hellige evangelier og opplyst av Guds nåde, bekjenner jeg N. N. den tro som den katolske, apostoliske, romerske Kirke lærer. Jeg tror at den er den eneste sanne Kirke som Jesus Kristus har stiftet på jorden, og jeg underkaster meg den av hele mitt hjerte.

Jeg tror på Gud Fader, den allmechtige, himmelens og jordens skaper, og på Jesus Kristus, hans enbårne sønn, vår Herre, som er unnfanget ved den Hellige Ånd, født av jomfruen Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfestet død og begravet, som får ned t-il dødsriket, stod opp den tredje dag fra de døde, får opp til himmelen, sitter ved Gud Faders den allmechtiges høyre hånd, skal derfra komme igjen for å dømme de levende og de døde. Jeg tror på den Hellige Ånd, den hellige katolske Kirke, de helliges samfunn, syndenes forlatelse, kjødets oppstandelse og det evige liv. Amen.

Jeg tror at Jesus Kristus har innstiftet syv sakramenter til menneskehetens frelse, nemlig: dåpen, feringen, Eukaristien, boten, den siste salving, prestevigslingen og ekteskapet.

Jeg tror at den romerske biskop er Jesu Kristi stedfortreder på jorden, hele Kirkens høyeste synlige overhode, som ufeilbart lærer det som vi skal tro og gjøre.

Jeg tror dessuten alt det som den hellige katolske, apostoliske og romerske Kirke fastsetter og erklærer at vi skal tro. Jeg slutter meg til den av hele mitt hjerte og forkaster alle villfaringer og skis-mer som den har fordømt.

Til dette hjelpe meg Gud og hans hellige evangelier, som jeg rører ved med min hånd.

Etter dette ber presten Salme 129: De profundis:

De profundis clamavi ad te, Domine; Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est; et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: Speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, sicut erat in principio et nunc et semper et in sæcula sæculorum. Amen.

Av det dype roper jeg til deg, Herre. Herre, hør min røst!

La dine ører akte på min inderlige bønns røst, Dersom du, Herre, ville se på misgjerninger, Herre, hvem kan da stå seg?

For hos deg er tilgivelse, og for din lovs skyld setter jeg min lit til deg, Herre.

Min sjel setter sin lit til hans ord, min sjel håper på Herren,

Fra morgenvakten til natten håper Israel på herren.

For hos Herren er miskunn, og rik gjenløsning finnes hos ham.

Og han vil løse Israel fra alle dets misgjerninger.

Ære være Faderen og Sønnen og den Hellige Ånd, som det var i opphavet så nå og alltid og i all evighet. Amen.

Så reiser han seg og ber:

P.: Kyrie eleison. M.: Christe eleison. P.: Kyrie eleison.

P.: Pater noster (*stille til:*) P.: Et ne nos inducas in tentationem.

M.: Sed libera nos a malo. Amen.

P.: Salvum fac servum. tuum, Domine. M.: Deus meus, sperantem in te.

P.: Domine exaudi orationem. meam. M.: Et clamor meus ad te veniat

P.: Dominus vobiscum. M.: Et cum spiritu tuo.

P.: Oremus: Deus cui proprium est misereri semper, et parcere: suscipe deprecationem nostram, ut hunc famulum tuum, quem excommunicationis catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum. Dominum nostrum. M.: Amen.

P.: Herre, miskunn deg. M.: Kristus, miskunn deg. P.: Herre, miskunn deg.

P.: Fader vår P.: Og led oss ikke inn i fristelse. M.: Men frels oss fra det onde. Amen.

P.: Herre, frels din tjener. M.: Som håper på deg, min Gud.

P.: Herre hør min bønn. M.: Og la mitt rop nå fram til deg.

P.: Herren være med dere. M.: Og med din ånd.

P.: La oss. be: Gud, det er eget for deg å miskunne deg og skåne. Hør vår ydmyke bønn, så din godhets og miskunns mildhet løser denne din tjener fra ekskommunikasjonens bånd som skiller ham fra din Kirke. Ved Jesus Kristus, vår Herre. M.: Amen.

Presten setter seg nå atter, med biretten på hodet, som tegn på at han sitter som dommer, og løser konvertitten fra ekskommunikasjonen:

Auctoritate apostolica, qua fungor ex hac parte, absolvo te a vinculo excommunicationis, quam (forsan) incurristi, et restituo te santosanctæ Ecclesiæ Sacramentis, communioni et unitati fidelium, in nomine Patris et Filii + et Spiritus Sancti. Amen.

Med den myndighet som den apostoliske stol har gitt meg i denne sak, løser jeg deg fra ekskommunikasjonen, som du kan ha pådratt deg, og gir deg rett til den hellige Kirkes sakramenter, fellesskapet og enheten med de. troende. I Faderens og Sønnens + og den Hellige Ånds navn. Amen.

Til sist pålegger presten konvertitten en eller annen bot.